

Gade (SF):

Må jeg først sige til hr. Ole M. Nielsen, at jeg synes, det er et pænt initiativ, regeringspartierne har vist over for miljøministeren. Vi får jo senere en forespørgselsdebat om status for pesticidhandlingsplanen, som er rejst på SF's initiativ, så det er udmærket, at regeringspartierne forbereder sig i god tid inden den debat.

Jeg skal først konstatere, at velviljen over for forslaget ikke var overvældende, og det er jeg selvfølgelig ked af. Når det kommer til stykket, kan jeg vel egentlig kun give en betinget tak til en af ordførerne, nemlig fru Elisabeth Arnold, som sagde, at hun ikke kunne støtte forslaget i dag, og i øvrigt konstatere, at alle de øvrige har afvist forslaget. Mange har dog udtrykt sympati for nogle overordnede målsætninger, og jeg vil koncentrere mig lidt om, hvordan man kan få tingene til at hænge sammen, når man har sympati for nogle overordnede synspunkter i forslaget, men ikke vil støtte det.

De overordnede synspunkter i forslaget er, at vi skal have mere styr på miljøproblemerne omkring Limfjorden; men den grundlæggende og overordnede tanke er, at vi skal have en bedre koordinering og sammenhæng mellem det, der sker på amtsniveau, og det, der sker på centralt niveau, altså statsligt niveau, Miljøministeriet, Landbrugsministeriet og Fiskeriministeriet. Det er grundtanken i forslaget.

Ministeren forklarede, at det ikke var logisk at fremtvinge et decentralt samarbejde gennem et centralt initiativ eller ligefrem et påbud. Jeg ved nu ikke, hvem det ikke skulle være logisk for, men det er det altså ikke for regeringen, selv om det ellers er noget, man tit hører om. Men det er heller ikke hovedpointen i forslaget, kun en del af den. Hovedpointen er sådan set, at nogle ting, der i dag foregår centralt her på Slotsholmen, også får et lokalt islæt via et Limfjordsråd, ikke sådan at forstå, at man kan træffe beslutninger – beslutningskompetencen bliver nemlig ikke flyttet ifølge forslaget – men der vil ske en lokal rådgivning om nogle ting på landbrugs- og fiskeriområdet, der i dag afgøres centralt.

Det er grundtanken i forslaget, og derfor vil jeg gerne sige meget klart til dem, der har talt om, at det nærmest var et centralistisk initiativ: Nej, det er det ikke, det er rent faktisk lige omvendt! Jeg vil også sige til Venstres ordfører, at hvis forslaget bliver gennemført, får amterne

mulighed for at påvirke den beslutningsproces, der i dag foregår centralt – i København, som vi siger i Vestjylland – altså i ministerierne.

At ministeren ved, at det er sådan, det hænger sammen, fremgik også af en del af hans tale, hvor ministeren roste sig af, at han som fiskeriminister havde taget initiativ til et samarbejde mellem miljøministeren, fiskeriministerne og amterne. Det synes jeg er et meget godt initiativ, og det er jo det, der er hele grundtanken i forslaget, nemlig at føre den slags initiativer ind i et samlet system, som omfatter både fiskeri, landbrug og erhvervsudvikling. Og derfor skulle fiskeriministeren måske tale med landbrugsministeren, for det er jo et eller andet sted her, hunden virkelig ligger begravet. Det er selvfølgelig meget sværere rent politisk at påbegynde en diskussion om, hvad man gør for at begrænse udledningen fra landbruget, ud fra en betragtning om, hvad vi er nødt til at gøre for at sikre, at vi også får løst problemerne for Limfjorden.

Jeg er helt overbevist om, at fik man den diskussion, der kunne foregå i et sådant Limfjordsråd, om landbrugets forurening og nødvendigheden af at begrænse den, ville kreativiteten vokse. Hvis vi var heldige, kunne vi få en situation, hvor kommuner og amter, som man måske egentlig ikke på forhånd tror er positive, kunne blive langt mere positive over for indgreb og udpegning af områder, der skal laves særlige restriktioner for, osv., i stedet for, at det bliver oplevet som noget, man får tvunget ned over hovedet fra oven. Jeg ved godt, at amterne skal i gang med at udpege de pågældende områder, men netop i en sådan proces er det vigtigt, at de bliver udpeget i en klar sammenhæng med Limfjorden.

En anden misforståelse, der har gjort sig gældende i debatten, er, at det skulle føre til, at vi med det samme kunne sige, at alt landbrug i hele afvandingsområdet skulle underkastes restriktioner. Der er omhyggeligt redegjort for i bemærkningerne, at det er en langvarig proces, og vi tror ikke engang, det kan lade sig gøre inden for den tidshorisont, når vi tager hele det store område med, som fru Hanne Severinsen nævnte. I stedet siger vi, at vi skal starte med at udpege en lang række områder rundt om Limfjorden, ud fra den betragtning, at vi starter de steder, hvor vi ved det vil være fornuftigst at lægge restriktioner på udøvelsen af landbrugs-